

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Dn. Conradi Clingii Theologi Et Ecclesiastae Celeberrimi
(dum vixit) apud Erphordiam Turingiæ, Catechismus
Catholicus, summam Christianæ institutionis III. libris
succinctim complectens**

Klinge, Konrad

Coloniae, 1570

VD16 K 1309

caput X.

urn:nbn:de:hbz:466:1-29452

ex Aaronis successione ordinatos, 3. Reg. 14. & rex qui volebat adolere incensum in domo Dei, lepra percussus, 2. Paral. 28. filij Sceuæ lacerantur Act. 19. &c. Et sicut sine potestate & efficacia est, quando hæretici sibi constituunt sacerdotes, eligunt ac præficiunt regem, sicut fecerunt Anabaptistæ Monasterienses, ira & electio sacerdotij extra formam Ecclesiæ Dei, non est efficax. Qui igitur vult sacerdotem agere, videat ut non solum sacrificet, sed etiam quantum in se est, doceat, instituat, exemplo suo pascat, administret Sacramenta, & errantes conuertat, &c.

CAPVT X.

ARGVMENTA.

1. *Quid dicatur esse Sacramentum Cœnæ Domini.*
2. *Quamobrem potissimum à Christo sit institutum.*
3. *Vtrum fides huius Sacramenti, id est, passionis Christi, an esus ac potus remittat peccata.*

HOC Sacramentum est verus sanguis & caro Christi, sicuti iam post ascensionem suam in cœlis ad dexteram Dei patris sedens habet, sub specie panis & vini. Hoc patet & firmissimè creditur ex disertis verbis Christi, quando in vltima sua cœna sine omni parabola sic locutus est, tenens manu panem, & dixit: Hoc est corpus meum, & ostendens calicem, inquit: Hic est sanguis meus: non dixit, Hoc est sanguis, figura, aut significat corpus meum &c. Sed inquit essentialiter quòd est corpus suum. Sic Apostolus 1. Corinthiorum vñdecimo vocat corpus Domini

CC mini

mini contra Sacramentarios. Est igitur in hoc Sacramento anima Christi & corpus & sanguis viuens, atque Deitas, quæ nunquam separatur à corpore & anima Christi atque sanguine: ideoque adoramus hoc Sacramentum propter coniunctam ibi & præsentem Deitatem, quod alioqui non fieret. sicut enim Christi corpus fuit adoratum à tribus Magis, Matth. 2. & à cæco nato, Ioan. 9. & ut cæteris scripturæ locis præbatur, sic etiam iam sub specie panis & vini non manentibus, sed transsubstantiatis totaliter in corpus & sanguinem Christi per virtutem verbi consecratiui, sicut vinum ex aqua fuit factum, Ioan. 2. adoratum quia Christus non dixit, Hic panis est corpus meum: sed simpliciter & nudè, Hoc est corpus meum: etsi Paulus vocat panem, 1. Corint. 11. non tamen vocat panem naturalem manentem, sed quia de panis iam factum est corpus Christi. Sic scriptura vocat hominem cinerem & terram, non quòd sit, sed quia de terra in hominem conuersus est, & sicut Paulus iubet bibere calicem, sed nunquid bibitur calix? Immo sanguis Christi bibitur, &c.

2. Secundò, Christus instituit hoc Sacramentum in memoriam passionis suæ pro nobis factæ, Luc. 22. cum inquit, Hoc facite in meam commemorationem, & 1. Corint. 11. Institutum est autem, ne tanti beneficii obliuisceremur, scilicet quòd ipse pro nobis peccatis mortuus est, pro illis satisfaciendo, Rom. 14. & patri nos reconciliaret, ut propter illius meritum & effusum sanguinem saluaremur æternaliter. Ioan. tertio, ut quæ propter nomen eius omnia nobis vitæ necessaria donarètur in corpore & anima, Ioan. 16. Si quid petieritis patrem meum in nomine meo, &cæt. Hæc beneficia nobis collata ex Christi memoria esse corpus & sanguinem suum: ut sensus nostri perciperent, oculi viderent redemptorem, aut

audirent prædicationem de morte eius, sicut præcep-
tum est, mortem Domini annūciabitis, id est, bene-
ficium mortis Christi omni populo prouulgabitis,
vsquedū veniet, id est, ad nouissimum vsque diem
mundi, quo veniet ad iudicandum viuos & mortuos.
Habet quoque Ecclesia in vsu imagunculas crucis
ac passionis & alia cæremonialia, vt nos commone-
faciant maximi illius amoris Christi & beneficii in
nos collati. Porrò non solū instituit hoc Sacramen-
tum CHRISTVS propter reficēdam perperuam
memoriam ac recordationem, sed etiam vt mandu-
cāremus & biberemus: nam dicit Matth. 26. Acci-
pite & comedite, hoc est corpus meum, & bibite ex
illo omnes: idque ideò addidit & dixit, vt testaretur
id totum ad nos pertinere, & esse nostrum benefi-
cium ipsius: quasi dixerit, Ego non indigui redem-
ptione, quia peccator non sum, nec indigeo salutem
mereri, quia Deus, & data est mihi omnis potestas
in cælo & cæt. Sed propter vestram salutem & re-
demptionem, dedi corpus meum in mortem, & san-
guinem in remissionem peccatorum vestrorum, qui
in me credetis: & quia totum vestrum est quod ego
feci, ideò comedite & bibite, & eritis mihi coniun-
cti tanquā membra, & eritis mecum vnum corpus
& vna caro, qua coniunctione nulla propior potest
excogitari: sicut cibus naturalis in nostram substan-
tiam manducando vertitur, sic beneficium mortis
CHRISTI, quod communicamus per manduca-
tionem, in nobis efficit vnionem Christi, vt ipse in
nobis, & nos in illo viuamus, Ioan. sexto. Qui man-
ducet me, viuit propter me &c. Et quanuis etiam Fi-
des nos Christo iungat spiritualiter, sicut omnes pa-
tres veteris testamenti, secundū illud, Qui adhæ-
ret Deo per fidem, vnus cum eo spiritus efficitur: at-
tamen hæc vnio per corporalem manducationem
maior est, & illam exigit etiā CHRISTVS, ideoq;
CC 2 mandas

mandat manducare & bibere, quò nimirum non solum spiritualiter per fidem, sed etiam corporaliter uniamur Christo, & cum illo efficiamur vna caro, sicut Apostolus 1. Cor. 10. inquit: Panis quem frangimus, nonne communicatio corporis Christi est, quoniam unam panis & vnum corpus multi sumus. Ex tali autem communicatione seu participatione fit Christus noster totus, cum omnibus donis suis & beneficijs, & nos illi efficiamur proprii cum peccatis nostris quæ ille abstulit & euanescente facit.

3. Postremò notandum, quòd in communicatione duo sunt, Fides Sacramenti & Esus: At manducatio non meretur remissionem peccatorum, sed fides passionis Christi, nempe vt credam corpus eius promissum traditum, & sanguinem pro me effusum esse in remissionem peccatorum: hæc fides præcedat necessè communionem illam realem, quæ est vita animæ: nam edere & bibere præsupponit vitam, non autem cibus & potus dant nobis vitam, sed potius conferunt: atque sic per absolutionem verbi Dei ac fidem remittuntur nobis peccata ante communicationem Sacramenti: sed quando communicamus, uniamur Christo, iuxta illud Ioan. sexto. Qui manducat meam carnem, & bibit meum sanguinem, in me manet, & ego in eo. Incorporamur ergo Christo per manducationem, & confortamur in fide. Nam sicut homo non est, natum esse ex utero matris & accepisse vitam, nisi quis etiam cibo & potu alimentorum conseruet vitam: sic non est satis, renatum esse in Baptismo, nisi in hac noua vita conseruetur & crescat cibo illo celesti corporis & sanguinis Christi &cæt. Quamprimùm enim homo baptizatus est, pugnandum est contra carnem, Sathanam, mundum & concupiscentias, in qua continua pugna pro nostra fragilitate prope succumberemus, & victi iaceremus, nisi data nobis esset Eucharistia, qua fides nostra pascitur & confirmatur.

firmatur, accenditur charitas, roboratur spes, vt in certamine hoc assiduo fortiter resistere & nobis constare possimus: Atque ideò prodest sæpenuerò communicare, vt fides crescat in tentatione &cæt. consistit ergò remissio peccatorum in fide, attamen manducatio reliquias peccatorum in carne purgat & extinguit, sicut salutaris medicina prodest ad tollendos morbos, & ab illis præseruat. Est igitur Sacramentum hoc institutum, vt maneamus in Christo, & ipse in nobis, ne obliuiscamur beneficij sui: atque ob id frequenter populo prædicandum est, quòd Christus per mortem & sanguinem suum nobis meruerit remissionem peccatorum, & nisi hoc quotidie fecerimus atque cogitauerimus, nõ manebimus in Christo, cui insiti sumus semel in Baptismo: ideò & manducamus, vt illi incorporemur, &c.

CAPVT XI.

ARGVMENTA.

1. *Quare Apostolus monet, vt homo probet semetipsum ante communionem.*
2. *Quomodo debeat se probare communicaturus.*
3. *Qui sint fructus communionis, & quid sequi debeat communionem.*

Apostolus i. Cor. ii. dicit, Probet primùm seipsum homo, & sic de pane illo edat, & de calice bibat: nam qui indignè manducat, iudicium, id est, damnationē, sibi manducat & bibit, eò quòd non facit differentiam inter corpus Domini & alium cibum. Ne igitur homo seipsum damnet, iubetur ab Apostolo vt sese probet. Liqueat autē ex Apostolo, quàm
 CC 3 horribile